

MAANDBLAD VAN „OUD-UTRECHT”

VEREENIGING TOT BEOEFENING EN TOT VERSPREIDING VAN
DE KENNIS DER GESCHIEDENIS VAN UTRECHT EN OMSTREKEN

16 MAART
1942

ONDER REDACTIE VAN:
G. A. EVERS

17^e JAARGANG
N° 3

UITGAVE DER VEREENIGING. ADRES: VAN SPEIJKSTRAAT 20

MEDEDEELING UIT DE VEREENIGING.

Door verschillende omstandigheden is het *niet mogelijk*, de voorloopig op 25 Maart vastgestelde Jaarvergadering op dien dag te doen plaats vinden.

BIJ JAN ELOY BROM'S AFTREDEN ALS CONSERVATOR DER AARTSBISSCHOPPELIJKE MUSEA.

Bij de meeste Utrechtenaren is Jan Eloy bekend als de edelsmid, wonend op de Drift in het huis, waar wijlen zijn vader Jan Brom Sr. zijn atelier van kerkelijke kunst had gevestigd en waar ook diens broers (Mgr. Dr. Gisbert Brom en Prof. Dr. Gerard Brom) geregeld in en uit gingen. Ook weten velen, hoe Jan Eloy's bemoeiingen zich behalve met de door hem met zijn broer Leo gedeelde leiding van dat atelier, ook uitstreken op het terrein van Utrechts stadsschoon en -kunst. De fontein in de Kloostergang, het altaarbeeld in de Willibrorduskapel zijn elk slechts een voortreffelijk staal van de vele door hem ontworpen kunstwerken, die de stad en het gewest van Utrecht sieren.

Voor Utrechts kunstleven en geschiedenis wist hij bij zijn drukke werkzaamheid steeds tijd te vinden. Meerdere jaren (15 jaar) is hij bestuurslid van „Oud-Utrecht”, en eveneens was hij bestuurslid van de voormalige Kunstnijverheidsschool en van de Vereniging „Voor de Kunst”.

In laatstgenoemde hoedanigheid had hij een werkzaam aandeel bij het inrichten van talrijke tentoonstellingen van moderne kunst. In kwesties van herstelling en behoud van monumenten van kunst en geschiedenis volgde hij met groote aandacht den gang van zaken, gaf hij gaarne zijne gewaardeerde aanwijzingen.

Lid van het uitvoerend Comité der St. Willibrordustentoonstelling 1939 had hij weer een werkzaam aandeel in de voorbereiding van deze zeldzaam prachtige expositie. Op zijn voorstel heeft men de ruimte van de Dom-kloostergang daarvoor ingericht. Persoonlijk heeft hij meerdere waardevolle stukken uit

binnen- en buitenland naar deze lokalen overgebracht. Ook was hij jurylid van het Comité tot oprichting van het St. Willibrordus-standbeeld en op zijn initiatief werd de tentoonstelling van maquettes georganiseerd in het Museum van Nieuwe Religieuze Kunst, ingezonden voor de daartoe uitgeschreven prijsvraag.

Jan Eloy leefde, en dit is welbekend, het artistieke leven van Utrecht met hart en ziel mee. Ook in „Oud-Utrecht” liet hij zijn stem gelden, en het was o.m. aan zijn initiatief te danken, dat het Bestuur toestemming verzocht en verkreeg om met hoge feesten, als Kerstmis en Oudejaarsavond de grote klokken van den Domtoren te doen luiden.

Minder bekend was zijn grote verdienste voor de Aartsbisschoppelijke Musea. Deze werd echter volop in het licht gesteld bij de hartelijke huldiging op 24 Februari j.l. Veelomvattend en bijzonder belangrijk was het werk, dat Jan Eloy deed voor de inrichting, opstelling en uitbreiding der verzameling van Middeleeuwsche kunst en van grote kunde, inzicht en liefde getuigde het Museum voor Nieuwe Religieuze Kunst, dat inderdaad zijn stichting kan genoemd worden.

Het Bestuur der Aartsbisschoppelijke Musea, gesteund door velen, heeft de gelegenheid van het afscheid van den Conservator dan ook gaarne aangegrepen om den Heer Brom dankbaar en plechtig te huldigen voor het vele werk gedurende meer dan achttien jaren in het belang der beide Musea verricht. Zijn bekwaamheid, scholing, aanleg en veelzijdige kennis, zijn doordringend begrijpen van oude en nieuwe kerkelijke kunst, zijn van niet te onderschatten betekenis voor de verzamelingen geweest. De verzorging geschiedde, zoals Jonkvrouwe Dr. C. H. de Jonge, de tegenwoordige Directrice, in een gedetailleerde toespraak uiteenzette, in de beste harmonie en in vruchtbare samenwerking met de Directie van het Centraal Museum, vooral met den Oud-Directeur Dr. W. C. Schuylenburg. Ook door de samenwerking met het Stadsbestuur, vooral tijdens de schitterende St. Willibrordus-tentoonstelling, werden prachtige uitkomsten verkregen, zoals de Burgemeester, Dr. Ter Pelkwijk kon getuigen. En de penningmeester der Musea roemde zijn commercieel beleid om met weinig middelen veel te bereiken.

Hartgrondig en blij verheugden zich dan ook al zijne vrienden en kennissen om de hoge onderscheiding (Ridder in de orde van de H. Gregorius de Grote), die onder van dank en waardering getuigende bewoordingen van den Aartsbisschop, Mgr. de Jong, aan den aftredenden Conservator verleend werd.

Moge de Heer Brom zich nog vele jaren kunnen wijden aan het werk, dat zijne liefde heeft: de kunst en geschiedenis in onze Stad en ons Gewest!

A. E. R.